Εφημ. "Θεσπρωτ. Νέα"
Θεσπιτουμέους 1

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ίδρύσ. 1934. Περίοδος Γ' Άριθ. φύλλου 304]496 Ίδιοκτήτης ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ Διευθυντής ΠΑΡΑΣΚ. 25 Αύγουστ. 1961

Ἡ ὁμιλουμένη γλῶσσα δὲν εἶναι δυνατὸν νά ἀμφισβητήσῃ τὴν ἰθαγένειαν ἑνὸς Λαοῦ, παρέχει ὅμως ἀφορμὴν ἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους τήν Πατρίδα Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκριζώσουμε κάθε ἄλλην γλῶσσα ἀπὸ τήν χώραν μας.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΞΑΡΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

"Ο ΕΛΛΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΔΥΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ ΜΙΑΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΜΩΤΙΚΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΘΕΝΤΗΝ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ,,

'Η ΑΘΗΝΑ ΕΒΑΛΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑ, ΓΡΑΦΕΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

'Η θαρραλέα ἀπάντησις τοῦ "Ελληνος πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ εἰς τάς ἀπειλὰς τοῦ κ. Κροῦστσεφ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῆ τήν διεθνῆ γνώμην καί νά συγκεντρώνῃ τοὺς ἐπαίνους τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Οὕτω εἰς Βερολῖνον ὁ ἐπί τοῦ Τύπου ἐκπρόσωπος τῆς ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως διὰ τά ζητήματα τοῦ Βερολίνου κ. Βράσμαν, ἐδήλωσε χθές ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τόν Σοβιετικὸν πρωθυπουργόν ὑπῆρξεν ἐξαίρετος καὶ ἐπροκάλεσε μεγάλην ἱκανοποίησιν καὶ ζωηράν αἴσθησιν εἰς τούς πολιτικούς παράγοντας καθώς καί ὁλόκληρον τὸν λαὸν τοῦ δυτικοῦ Βερολίνου, κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν καθ' ἣν ἡ ἐν λόγω πόλις χρειάζεται τὴν συμπαράστασιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. 'Ο κ. Βράσμαν προσέθεσεν ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς, πρωθυπουργὸς μικρᾶς μέν, ἀλλά ἡρωϊκῆς καί ἱστορικῆς χώρας, ὡς ἡ Ἑλλάς, ὑπῆρξεν ὁ μόνος ἡγέτης κράτους τοῦ Δυτικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἔδωκε τοιαύτην κατηγορηματικήν καί ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν αὐθέντην τοῦ Κρεμλίνου. Τοῦτο, κατέληξεν ὁ Γερμανός ἐκπρόσωπος ἐνεποίησε μεγίστην ἐντύπωσιν εἰς ὁλόκληρον τήν Γερμανίαν, τῆς ὁποίας ὁ λαός, φίλος τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐξεργίσθη ἀπὸ τήν ὕβριν αὐτήν—ὡς ἐχαρακτήρισε τήν σοβιετικὴν ἀπειλήν σχετικῶς μέ τήν 'Ακρόπολιν—κατά τοῦ κλασσικοῦ πολιτισμοῦ δι' ὁλόκληρον τόν κόσμον.

'Εξ ἄλλου τὴν ἀπάντησιν δημοσιεύον ἐν ἐκτάσει αἱ ἐφημερίδες «Βέλτ», «Τέλεγκραφ», «Ταγκεσπῆγκελ» καί «Μὸργκενποστ». 'Η τελευταία δημοσιεύει τήν ἀπάντησιν εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς σελίδα καί εἰς περίοπτον θέσιν ὁμοῦ μὲ φωτογραφίαν τοῦ "Ελληνος πρωθυπουργοῦ. 'Εκτός τῶν ἐφημερίδων τοῦ δυτικοῦ Βερολίνου, ἡ μεγάλη ἐφημερὶς τοῦ Μονάχου, «Ζιντὸϋτσε Τσαϊτουργκ» δημοσιεύει τήν ἀπάντησιν τοῦ κ. Καραμανλῆ ὑπὸ τόν τίτλον: «'Η 'Αθήνα βάζει στὴ θέσι της τήν Μόσχα». Τὸ δίκτυον τῆς γερμανικῆς τηλεοράσεως. 'Ο ἐλεύθερος ραδιοσταθμὸς τοῦ Βερολίνου, καθὼς καὶ ὁ ἀμερικανικός σταθμὸς «Ρίας» μετέδωσαν εἰς τὰ δελτία εἰδήσεων των ἐν ἐκτάσει τήν ἀπάντησιν, χαρακτηρίσαντες αὐτήν θαρραλέαν καί ἱκανοποιητικήν. 'Ιδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡ δήλωσις τοῦ κ. Καραμανλῆ ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ θὰ ἠδύνατο μέν νά καταστρέψῃ τὴν 'Ακρόπολιν δέν δύναται ὅμως νὰ ἐξαφανίσῃ τά ἰδανικά, τὰ ὁποῖα συμβολίζει αὕτη καὶ τά ὁποῖα εἶναι ἰσχυρότερα ἀπὸ τούς πυραύλους. 'Η προβολή τῆς εἰδήσεως δέον νὰ θεωρηθῆ λίαν ἱκανοποιητικὴ δεδομένου ὅτι συνέπεσε μέ τήν κρίσιν τοῦ Βερολίνου, ἡ ὁποία δικαιολογημένως ἀπασχολεῖ ὁλόκληρον τόν γερμανικὸν Τύπον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Βαθυτάτην ἀπῆχησιν εἶχεν ἡ ἀπάντησις καί εἰς τό Κάϊρον. Αὕτη ἐδημοσιεύθη εἰς τάς ἐφημερίδας «Ταχυδρόμος», «Φῶς», «Προγκρὲ Ντιμάνς» καὶ «'Ετζύψιαν Γκαζέτ», ἐνῶ ἡ ἐφημερὶς «Φῶς», εἰς σχόλιόν της παρατηρεῖ: «Εἰς τὴν ἐπιγραματικήν αὐτήν ἀπάντησιν, ἡ ὁποία θὰ παραμείνῃ πράγματι ἱστορική, περικλείεται ὁλόκληρον τό νόημα τοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος θέτει ἀντιμέτωπον τὸ πνεῦμα πρὸς τὴν ὕλην».

ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

'Η πληροφορία ὅτι ὀκτὼ 'Αμερικανικοὶ οἶκοι ὑπέβαλον προσφορὰς διὰ τήν σήραγγα ἐκτροπῆς τῶν ἔργων 'Αχελώου καταδεικνύει, δι' ἄλλην μίαν φοράν, τό ἐνδιαφέρον μέ τό ὁποῖον παρακολουθεῖται ἡ καταβαλλομένη προσπάθεια διὰ τὴν οἰκονομικήν μας ἀνάπτυξιν. 'Η πληροφορία προσθέτει καὶ τοῦτο: "Οτι ἐπὶ συνόλου ἕνδεκα μεγάλων κατασκευαστικῶν, διεθνῶς γνωστῶν, οἴκων, οἱ ὁποῖοι εἶχον κληθῆ, μετέσχον τοῦ διαγωνισμοῦ οἱ ὀκτώ. 'Η ἀναλογία εἶναι πολὺ διδακτικὴ καὶ ἱκανοποιητικὴ καὶ ἐπιτρέπει ν' ἀντιληφθῶμεν τήν ἔκτασιν τῆς ἐμπιστοσύνης, μὲ τήν ὁποίαν ἀποβλέπει εἰς τήν 'Ελλάδα τὸ ξένον κεφάλαιον, εἰς τήν 'Ελλάδα ὡς κυψέλην ἀναδημιουργικῆς ἐργασίας καὶ καταφανῶν προόδων εἰς τὸν τεχνικὸν καὶ τόν οἰκονομικόν τομέα.

'Αλλ' ἐνῷ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ξένου κεφαλαίου ἐκδηλοῦται ἀμέριστος διὰ τὴν οἰκονομικήν μας ἀνάπτυξιν, ἡ ἄκρα ἀριστερὰ ἐπιμένουσα εἰς τήν δημαγωγικήν της πολιτικὴν προσπαθεῖ νά παρουσιάσῃ τήν χώραν ὡς εὑρισκομένην εἰς τό χεῖλος τῆς ἀβύσσου. "Αν ὅμως ἦτο τοῦτο ἀληθές ποῖοι ξένοι, ὅσον ἀφορᾶ εἰς καὶ ἄν ἦσαν προσήχοντο διά νά ἐπενδύσουν κεφάλαια εἰς μίαν χώραν, τῆς ὁποίας ἡ οἰκονομία εἶναι ἑτοιμόρροπος; Τὸ ξένον κεφάλαιον δέν εἶναι ἄφελες Γνωρίζει ἄριστα τά συμφέροντά του. Καὶ, ἔπειτα, πῶς θὰ ἐδέχοντο νὰ συνδεθοῦν τά Κράτη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς 'Αγορᾶς μὲ τὴν 'Ελλάδα ἄν ἡ οἰκονομία μας εὑρίσκετο ἐν πλήρει καταπτώσει;

Φυσικά ἡ δηλαγωγία διαστρέφει ἐκ προθέσεως τήν πραγματικότητα. 'Αλλά τά γεγονότα τὴν διαψεύδουν κατὰ τρόπον σκληρότατον. 'Απομένουν διά τοῦτο τὰ συνθήματά της χώρις περιεχόμενον. Καί πίπτουν εἰς τὸ κενόν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

'Η ἔναρξις τῆς λειτουργίας τοῦ 'Οργανισμοῦ, Γεωργικῶν 'Ασφαλίσεων, ἀποτελεῖ, ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατά τήν πρώτην συνεδρίασιν, τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, «'Ιστορικόν σταθμὸν διά τὴν 'Ελλάδα». Διότι ἐγκαινιάζεται ἡ ἐφαρμογή ἑνὸς θεσμοῦ διά τοῦ ὁποίου ἐκαλύπτονται τὰ 4.300.000 τῶν ἀγροτῶν μας διὰ τῆς ἀσφαλίσεως κατά τοῦ γήρατος καί τῆς ἀσθενείας, συγχρόνως δὲ ἀσφαλίζεται ἡ γεωργικὴ των παραγωγή κατά τοῦ παγετοῦ καὶ τῆς χαλάζης. Τὸ τελευταῖον τοῦτο σημαίνει ὅτι λαμβάνεται πρόνοια καί διὰ τὴν ἀσφάλισιν τοῦ εἰσοδήματος των.

Εἶναι γνωσταὶ αἱ προσπάθειαι τάς ὁποίας κατέβαλε καὶ ἡ ἀντίδρασις τὴν ὁποίαν ἐπρόβαλεν ἡ ἄκρα ἀριστερὰ, ἡ ΕΔΑ, διά ν' ἀναβάλη τὴν ψῆφισιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου ἤ καί τήν ματαίωσίν του. Εἶναι γνωστά ἐπίσης τὰ συνθήματα τά ὁποῖα ἔρριψε διὰ νὰ παραπλανήσῃ τούς ἀγρότας καὶ νά δημιουργήσῃ εἰς αὐτούς τήν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ θεσμός αὐτὸς, ὁ εὐεργετικός ὁ ἀνθρωπιστικὸς, ἦτο κατασρεπτικὸς δι' αὐτούς καί ὅτι ὁ σκοπός του ἦτο « φορολογικὸς ». 'Εννοοῦμεν ἀπολύτως τὸν σκοπὸν παρομοίων συνθημάτων. Δέν θὰ ἤθελεν ἡ ἄκρα ἀριστερὰ ἠσφαλισμένους τοὺς ἀγρότας μας. Θὰ τούς ἤθελεν ἀνασφαλίστους, διὰ νά μεταβάλη αὐτοὺς εἰς ἐκλογικὸν της ὑλικόν.

'Ο θεσμός ὅμως ἐθεμελιώθη πλέον, ὁ ὀργανισμός Γεωργικῶν 'Ασφαλίσεων, ἔλαβε σάρκα καί ὀστᾶ. "Ηρχισεν ἡ συστηματικὴ ἐργασία καί ἀπό τῆς 1ης 'Ιουλίου 1962 θά συνταξιοδοτηθοῦν 3000.000 ὑπερήλικες ἀγρόται. Καί ἀντὶ νὰ παρασυρθῆ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος ἀπὸ τὰ ψευδολόγα συστήματα τῆς ΕΔΑ, ἐκφράζει δι' ἑνὸς ἐκ τοῦ ἑκάστων κυριωτάτων ἐκπροσώπων του εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ ΟΓΑ, τοῦ κ. Προέδρου τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας 'Ενώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν 'Ελλάδος, τήν εὐγνωμοσύνην του πρός τὸν κ. Πρωθυπουργόν. « 'Ο ἀγροτικός κόσμος-εἶπεν-ἀναγνωρίζει ὑμᾶς ὡς τὸν μεγάλον κοινωνικὸν ἀναμορφωτήν. Εἰς τήν ψηχὴν τοῦ "Ελληνος ἀγρότου θά μείνῃ αἰωνίως τὸ ὄνομα σας τὸ ὁποῖον καί θά προφέρεται μετ' εὐγνωμοσύνης ».

'Ομιλοῦν οἱ ἀριθμοί

ΝΕΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΣΤΑΘΕΡΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ Αὐγ. ('Ιδ. 'Υπηρ.) Σύμφωνα πρός ὅλες τὶς ἐνδείξεις ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία διανύει ἐφέτος τὴν φάσιν ἐπιταχύνσεως τῆς ἀναπτύξεως της. Εἰδικώτερα μπαίνει σὲ μιά νέα περίοδο, σέ περίοδο ἐντατικῆς προετοιμασίας γιὰ τὴν βαθιαία προσαρμογή της στά Εὐρωπαϊκά οἰκονομικά ἐπίπεδα. 'Εκεῖνοι πού, μέχρι τώρα, μὲ τόση ἐπιτυχία κατηύθυναν τὴν οἰκονομική μας ἀνάπτυξη, ἔχουν τήν τήν ἀκλόνητη πεποίθηση ὅτι ἡ πρόοδος θά ἐπιταχυνθῆ καί ὅτι ἡ 'Ελλάς θά μπορέσῃ νά φθάσῃ τά προσδοκώμενα ἐπίπεδα στὶς προθεσμίες πού προβλέπει ἡ Συνθήκη τῆς 9ης 'Ιουλίου γιά τήν σύνδεσή μας μὲ τήν Εὐρωπαϊκή Οἰκονομική Κοινότητα.

Εἶναι ὅμως ἐξαιρετικά ἐνθαρρυντικὸ νὰ βλέπουμε ὅτι τήν ἐμπιστοσύνην αὐτή τῶν ἀρμοδίων παραγόντων τὴν συμμερίζονται οἱ εὐρύτερες λαϊκὲς μᾶζες καὶ οἱ "Ελληνες ἐπιχειρηματίαι τοῦ ἐξωτερικοῦ. Αὐτὸ προκύπτει ἀπό τὰ τελευταῖα στατιστικὰ στοιχεῖα πού ἀποδεικνύουν τήν συνεχῆ ἄνοδον τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων στὶς 'Εμπορικὲς Ταμπεζες ὅπως καὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ συναλλάγματος μέ ἰδιαίτερη αὔξηση ἐμβασμάτων τῶν ἐφοπλιστῶν. 'Αλλά καὶ ὡς διεθνές τουριστικὸ κέντρο ἡ χώρα μας προσελκύει κάθε χρόνο μεγαλύτερον ἀριθμόν περιηγητῶν, οἱ ὁποῖοι εἰσάγουν ἠξημένα ποσά συναλλάγματος, καὶ δημιουργοῦν ἀπασχόληση καί ἀνώτερα εἰσοδήματα γιὰ τὸν λαό.

Τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στό μέλλον τῆς οἰκονομίας του τήν ἀποδεικνύει κατὰ κύριον λόγον ἡ πορεία τῶν ἰδιωτικῶν τραπεζικῶν καταθέσεων. 'Η πορεία αὐτή ὑπῆρξε συνεχῶς ἀνοδική ἀφ' ὅτου ἐτέθη σ' ἐφαρμογὴ ἡ πολιτικὴ τῶν ἠξημένων τραπεζικῶν ἐπιτοκίων, ἀλλὰ διετηρήθη καί παρὰ τήν μείωση καὶ προσαρμογή τους σὲ ὑγιέστερα καὶ κανονικώτερα ἐπίπεδα. 'Από 4,3 δισεκατομμύρια ποὺ ἦσαν οἱ καταθέσεις τοῦ 1956, ὅταν ἠξήθησαν τὰ ἐπιτόκια, ὑπερέβησαν τά 16 δισεκατομμύρια στὸ τέλος τοῦ 1960. Δηλαδὴ τετραπλασιάστηκαν μέσα σὲ 4 μόνο χρόνια. Κατά τὸ 1961, καὶ παρά τήν συνεχῆ μείωση τῶν ἐπιτοκίων, σημειώθηκε νέα ἄνοδος τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων. Στὰ τέλη 'Ιουνίου 1961 εἶχαν φθάσει τά 17,9 δισεκατομμύρια, δηλαδὴ 100 ἑκατομμύρια περισσότερα ἀπὸ τόν προηγούμενο μῆνα. Πρέπει ὅμως νὰ σημειώσουμε ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ ἀποταμίευση δέν κατευθύνεται μόνον στὶς τραπεζικὲς καταθέσεις. Μέσα στὸν 'Ιούνιο ἐκάλυψε ἐξ ὁλοκλήρου τό ὁμολογιακό δάνειο τῆς ΔΕΗ τῶν 500 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. 'Η συνολικὴ λοιπόν ἰδιωτικὴ ἀποταμίευση ηὐξήθη κατά 600 ἑκατομμύρια δράχμων σ' ἕνα μόνο μῆνα, χωρὶς νὰ ὑπολογίζουμε τά ποσά πού διωχετεύθησαν πρὸς τὸ Χρηματιστήριο γιά τήν ἀγορὰ μετοχῶν. Δέν μπορεῖ νά ὑπάρξῃ πιὸ τρανή ἀπόδειξη τοῦ ὅτι τά εὐρύτερα στρώματα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πιστεύοντα στὴν σταθερότητα τῆς δραχμῆς, ἐνισχύουν μὲ τὴν ἀτομική τους ἀποταμίευση τὴν χρηματοδότηση τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας πού ἐπιταχύνεται ἀπό μῆνα σέ μῆνα. "Αλλωστε τό μεγαλύτερο μέρος τῶν τραπεζικῶν καταθέσεων ἀποτελεῖται ἀπὸ τίς καταθέσεων ταμιευτηρίου ποὺ ἀντιπροσωπεύουν κατ' ἐξοχὴν τὴν λαϊκὴν ἀποταμίευσιν καί ποὺ πλησιάζουν τά 12 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Αὐτό ἀποδεικνύει ἐπίσης ὅτι μεγαλύτερος ἀριθμός 'Ελλήνων πραγματοποιεῖ ἀνώτερο εἰσόδημα ποὺ τοῦ ἐπιτρέπει νά «βάλῃ στήν μπάντα» ἕνα ποσό.

Βρίσκουμε ἕνα ἄλλο ἀκόμη δεῖγμα τῆς εὐρωστίας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας στήν συνεχῆ ἐπίσης αὔξηση τοῦ ναυτιλιακοῦ συναλλάγματος. 'Από 25,5 ἑκατομμύρια δολλάρια πού ἦταν τὸ 1955 ἔφθασαν τά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

Η ΜΟΝΗ ΚΑΤΑΜΑΧΗΣ

Σπύρ. Μουσελίμη

«1830.» Αὐτὴ τὴ χρονολογία φέρει σά χρόνο χτίσης χαραγμένη τό ἀπὸ σχιστόλιθο, σὲ σχῆμα μισοστεφάνου, ἀνώφλι τῆς θύρας τοῦ ναοῦ, τῆς μονῆς Καταμάχης, εὑρισκομένης ἀνάμεσα τῶν χωριῶν Κόπρας, Βαλανιδιᾶς, Πράδαλλας, Γράσδανης καὶ 'Ελεζνας, ποῦ γιορτάζει στίς 8 Τρυγητὴ τά γεννέθλια τῆς Θεοτόκου.

"Αγνωστο ποῦθε καὶ πῶς ἔλαβε αὐτὸ τ' ὄνομα, ποὺ ἀργότερα τὸ πῆρε ἡ Γράσδανη.

Οἱ Κοπρίτες γιὰ νὰ ὁμορφήνουν τὸ κακόηχο ὄνομα πού ἔφερε τὸ χωριό τους Κόπρα, ἀπό Κοπροχώρι τ' ὀνόμασαν 'Ανθοχώρι. "Αλλαξ' ὁ Κολιὸς καὶ φόρεσε τά ροῦχα ἀλλιῶς. 'Αφύσικο πρᾶμα. Στό χωριό αὐτὸ δὲν πλημμυρίζουν οὔτε τὰ φυσικά λουλούδια οὔτε οἱ ἀνθρώπινες καλλονὲς, παρά ξεκόμματα, ρίπες καί λακκώματα καί κάκοψος κι' ἄχαρος κόσμος.

Οἱ μονὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο οἰκοδομές περιμανδρωμένες μὲ τοῖχο, ἀπό τὸν καλοφκιασμένο ναό καὶ τὸ χτίριο πού ἔμενάν ὁ ἡγούμενος μέ τό ὑπηρετικὸ προσωπικό καὶ ποὺ τὰ ὑπόγειά του, χωρὶς ξυλόθυρόφυλλα σήμερα, χρησίμευαν γὶ ἀποθῆκες.

Παλαιότερα διαθέτοντας βοσκές καί ρουμάνια ἔτρεφε τρεῖς χιλιάδες γιδοπρόβατα, καμμιὰ ἑκατοστή καὶ παραπάνου μελίσσια, εἰκοσαριὰ γελάδια κι' ἀρκετὰ χωράφια, τά ὁποῖα ἀπό τήν κακή διαχείριση

(Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελ.)

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

ΤΟ ΟΡΟΣΗΜΟΝ

'Η ἀπόφασις νὰ κλεισθῆ ἑρμητικῶς τό παραπέτασμα καί νὰ παραβιασθοῦν ἀσυστόλως αἱ συμφωνίαι διὰ τὸ Βερολῖνον, διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ ἔξοδος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς 'Ανατολικῆς Γερμανίας πρὸς τὸ Δυτικὸν, πού εἶχεν προσλάβη χαρακτῆρα φυγῆς πρός σωτηρίαν, εἶναι ἀπόρρια τῆς πλήρους ἀποτυχίας τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 'Αν. Βερολίνου καί τῆς βίας τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος, διὰ τοῦ ὁποίου ἔχει καταλυθῆ κάθε ἐλευθερία καὶ κάθε δικαίωμα.

Τὰ ληφθέντα μέτρα οὐδένα ἄλλον πρόκειται νὰ θίξουν ἡ μὴ τούς ἀτυχεῖς κατοίκους τῆς 'Ανατολικῆς Γερμανίας, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ καθεστὼς τῶν ψευδῶν ὑποσχέσεων περί εὐτυχίας καί ἐλευθερίας, ἀπαγορεύει νά ἐκλέξουν τόν τόπον τῆς κατοικίας καὶ τῆς ἐργασίας των.

'Ο λαὸς τῆς 'Ανατολικῆς Γερμανίας πρέπει κατά τό κομμουνιστικό καθεστὼς τῆς ἐλευθερίας νά μείνει ἐκεῖ, ἐγκλειστος, κατάδικος, καὶ νὰ ὑποφέρει χωρὶς διαμαρτυρίαν. Οἱ διαβὸητοι «ἐλευθερωταί τῶν λαῶν,» δέν ἐπιτρέπουν εἰς αὐτούς νὰ ἐκλέξουν τὸν τὸπον πού θέλουν νά ζήσουν. Κι' ἔτσι ἀπεφασίσθη τὸ κλεῖσιμον τῆς φυγῆς διὰ ν' ἀποδείξει μετὰ τὴν Οὐγγαρίαν ὅτι ἡ Μόσχα ὁμιλεῖ μὲν δι' ἐλευθερίαν τῶν λαῶν, ἀλλά δέν ἀνέχεται τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τούς λαούς πού στενάζουν ὑπὸ στυγνόν πέλμα της.

ΣΕΒΑΣΜΟΝ

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου τῆς ἐξόδου στὸ βουνὸ τοῦ ἀλήστου μνήμης Στρατηγοῦ Ναπ. Ζέρβα οὔτε δοξολογία ἔγινε στήν 'Εκκλησία, οὔτε ὁ 'Ιεροκήρυξ κ. Τίτος Καράτζαλης ἔλειψεν κι' ἀνέγραψεν ἡ συνάδελφος «Παν θεσπρωτικὴ». 'Αντιθέτως ὁ 'Ιεροκήρυξ καὶ εἰς τὴν 'Εκκλησίαν καὶ εἰς τὸ μνημόσυνον ἐλειτούργησεν.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὡς ἐσημείωσεν ἡ στήλη αὐτη ἀντὶ δοξολογίας ἔγινε ἔπιμνημόσυνος δέησις στό μνημεῖον τῶν πεσόντων.

'Η κατὰ τόσον χονδροειδεστατον τρόπον διαστρέβλωσις τῆς ἀληθείας ἀπὸ τὴν «Πανθεσπρωτικὴν» εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸ κῦρος καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Τύπου.

Αἱ προσωπικαὶ ἐμπάθειαι δέν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ καταβιβάζουν τὸν Τύπον σὲ τόσον χαμηλόν ἐπίπεδον. Διότι ἐκτός τῶν ἄλλων ἀπατελεῖ περιφρόνησιν καὶ τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ.

Ο ΑΣΤΥΝ. ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΓΙΑΣ

"Οταν ἔγινε, ἀπό τὸν τότε Διοικητὴ τῆς Διοικήσεως Χωρ]κῆς κ. Κ. 'Αντωνίου, ἡ ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τῶν ἐνόχων τοῦ ἐγκλήματος τῆς 'Αγιᾶς καὶ τὸ Σῶμα τῆς Β. Χωρ]κῆς χάρες στὸν 'Αξιωματικὸ αὐτὸν καὶ τοὺς συνεργάτας του ἔδρεπεν δάφνας γιὰ τὴν μεγάλη αὐτὴ ἐπιτυχία.

Οἱ κάτοικοι τῶν δύο μεγάλων τούτων χωριῶν 'Αγιᾶς καὶ 'Ανθούσης πού ἀριθμοῦν πάνω ἀπό 3000 πληθυσμό ἕνα αἴτημα πρόβαλλαν στόν τότε 'Αν. 'Α. Δ. Χ. 'Ηπείρου Συν]ρχη κ. Δρούγγα, νά ἱδρυθῆ ἐκεῖ Σταθμὸς Χωρ]κῆς, γιὰ νὰ ἡμερέψῃ ὁ κόσμος καὶ ὁ τόπος.

Τό αἴτημα, στὴν περιγραφή μας τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν ἐντυπώσεων μας, διετυπώσαμε ἀπό τῶν στηλῶν τούτων. Δυστυχῶς ὅμως καμμία πληροφορία παρε-

Παιδαγωγικὴ στήλη γιὰ τούς γονεῖς

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

Ὑπὸ Κων)νου Κων)νου Δημ)λου

Μιλήσαμε στὸ προηγούμενο φύλλο ὅτι ἡ 'Αγωγὴ διαιρεῖται στὴν Σωματικὴ 'Αγωγὴ στὴν διανοητικὴ 'Αγωγὴ καὶ τὴν 'Ηθικὴ 'Αγωγὴ. Καὶ προτάξαμε τὴν Σωματικὴ ἀγωγὴ γιὰ τούς κάτωθι σοβαρούς καὶ σπουδαίους λόγους. Διότι ἡ Σωματικὴ 'Αγωγὴ ἐξασφαλίζει τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ψυχικὴ προαγωγὴ τοῦ ἀτόμου, προπαρασκευάζει τὸ ἄτομο ἱκανὸ γιὰ ἐπαγγελματικὴ ἐπάρκεια.

Κάθε ἄτομο πού δέν εἶναι ἱκανό, δὲν εἶναι σωματικὰ δυνατὸ δὲν ἔχει πολλὲς ἐλπίδες νὰ ἐπιτύχῃ στὸ ἐπάγγελμά του καὶ γενικά στὴν ζωὴ του.

Μέ τὴν Σωματικὴ 'Αγωγὴ ζητοῦμε νὰ ἐξασφαλίσωμε τὴν ζωτικότητα τοῦ ἀτόμου στό ἀνώτατο δυνατὸ ὅριο γιὰ ὅλη τὴν περίοδο τῆς ζωῆς του, νὰ ἐξυπηρετήσωμε τὴν πνευματική καὶ ἠθική 'Αγωγὴ πού στηρίζονται σ' αὐτὴ καὶ νὰ καλλιερ

(Συνέχεια εἰς τήν 2 σελ.)

ΑΠ' ΟΣΑ ΒΛΕΠΩ, ΑΚΟΥΩ, ΔΙΑΒΑΖΩ

Αἱ ρυμοτομίες καὶ στὴν Παραμυθιὰ καὶ στὸ Φιλιάτι καθίστανται ἐμπόδια ἀξιοποιήσεως καί τῶν δύο πόλεων. Αἱ πιστώσεις δὲ ποὺ διατίθηνται **ΕΡΓΑ** στὶς πόλεις αὐτές κινδυνεύουν νὰ χαθοῦν ἀπό τὰς ἀντιδράσεις ἐκείνων τῶν ὁποίων ρυμοτομοῦνται κτίσματα.

Οἱ Δήμαρχοι ἐντολεῖς τοῦ λαοῦ καὶ τῶν σημφερόντων τῆς πόλεως πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ προχωρήσουν στὴ ρυμοτόμηση καί τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πόλεών των καὶ ἂς εἶναι βέβαιοι πῶς περισσότερα κουκιά θά κερδίσουν στίς ἐκλογὲς κάνοντας πέρα αὐτοὺς ποὺ στέκουν ἐμπόδιο στήν πρόοδο τῆς πόλεώς των.

Ὁ λαός ὅταν βλέπει ἔργα ψηφίζει μέ φανατισμὸ αὐτοὺς ποὺ τὰ ἐκτελοῦν. Παράδειγμα τρανὸ καὶ μεγάλο ἔχουμε τὴν Κυβέρνηση Καραμανλῆ. Ὁ λαός εἶναι μαζῆ της γιατὶ βλέπει ἔργα σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν πόλι μέχρι τὸ μικρότερο χωριό.

❋

Ἕνας καλὸς συμπατριώτης ἀποβλέπων περισσότερο νὰ ἐξυπηρετήσῃ τήν πόλιν καὶ ὄχι τό συμφέρον του, ἀπὸ ἔτους ὑπέβαλεν στὴ Νομαρχία αἴτηση **ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ** γιά ἄξιοποίησιν τοῦ Δασυλίου τοῦ φρουρίου.

Μέ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ χώρου τούτου σήμερα καί αὔριο τῆς πλάζ «Δρέπανος» καὶ ἀργότερα ἄλλων χώρων εἶναι βέβαιον πῶς θὰ μπορέσουμε νὰ καταστήσουμε πολὺ εὐχάριστη τὴ διαμονὴ τῶν τουριστῶν στή πόλιν μας καὶ ἀκόμα μέ τὴν ὑπέροχη πλάζ Θέρετρο παραθερισμοῦ.

Ἐνῶ ὅμως τόση σημασία πρέπει νὰ δίδωμε στίς διδόμενες προτάσεις ἀξιοποιήσεως χώρων τῆς πόλεως, ἐν τούτοις ὁ καλός αὐτός συμπατριώτης οὐδέ μιᾶς τοπικῆς ἀπαντήσεως ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Νομαρχία ἐδῶ κι' ἕνα χρόνο.

❋

Εἰς τό προηγούμενο φύλλο ἔγραφα γιὰ τὶς παγίδες τοῦ δρόμου. Ἐπανέρχομαι γιατί οἱ παγίδες αὐτές εἶναι πολύ ἐπικίνδυνες, ἰδίως διὰ τοὺς ξένους ποὺ διὰ **ΠΑΓΙΔΕΣ** πρώτη φορὰ περνοῦν καί φυσικὸ τὸ λόγο δὲν τὲς βλέπουν ἐπισημασμένες.

❋

Γιά τὰ ὀρεινὰ χωριά, ἀπό τίς πιστώσεις τῆς ὀρεινῆς οἰκονομίας, ἔμειναν μόνο νά κερδίσουν τίς πιστώσεις γιά τά πεζούλια. Ριχτηκαν μέ ὄρεξι, στὴ **ΤΑ ΠΕΖΟΥΛΙΑ** κατασκευή μέ σκοπὸ καί καμμιά δεκάρα νὰ σημάσουν καὶ κάποια ἀξιοποίηση τοῦ κτήματός των νὰ κάμουν.

Δυστυχῶς ὅμως πᾶνε κι' ἔρχονται γιὰ νὰ πάρουν τό ἀντίτιμον τῆς ἐργασίας. Κι' ἔτσι ἐκεῖνοι πού μᾶς χρωστοῦσαν μᾶς πέρνουν καὶ τὸ βόδι. Ἔτσι κατάντησε ἡ ὀρεινή οἰκονομία. Τὶς πιστώσεις νὰ τὶς φάῃ ἡ Μηχανοκαλλιέργεια. Ἀμ' τὶ νὰ τὶς πάρουν οἱ ὀρεινοί;

❋

Ὅταν περνᾶς ἀπό τὴ Ρίζανι πονάει ἡ ψυχὴ σου βλέποντας τό ὡραῖο ἐκεῖνο κτίριο, ποὺ ἀνεῖγειραν οἱ φίλοι τῆς Χωρ)κῆς, νὰ μένει ἡμιτελὲς **ΣΤΟΛΙΔΙ** καὶ ἐγκαταλελειμένο στὸν πανδομάτωρα χρόνο.

Εἶναι καὶ τοῦτο ἔργο ἐκείνων ποὺ ἐμφανίζονται ὅτι ἀγαποῦν καὶ κόπτονται τόν τόπο, ἐνῶ κατὰ βάθος εὐχαριστοῦνται νά μή στολίζεται ὁ τόπος μὲ τίποτα.

Ὅπως ἦρθαν τά πράγματα δέν ἀπομένει ἄλλο ἀπό τὸ νὰ τὸ ἀγκαλιάσῃ τό Ἀρχηγεῖο Χωρ)κῆς ἔστω κι' ἄν τό θεωρεῖ «νόθο».

Καμμιά φορὰ θά ὑπερηφανευόταν γιὰ τό στολίδι αὐτὸ ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ μεγάλος ἔρωτας, πρός τὸ Σῶμα ἔστω καὶ παράνομος.

ΝΕΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΣΤΑΘΕΡΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

76,5 ἑκατομμύρια τό 1960 δηλαδή τριπλασιάστικε. Καί μέσα στούς πέντε πρώτους μῆνες τό 1961 εἰσήχθησαν πάνω ἀπὸ 40 ἑκατομμύρια δολλαρίων ἀπὸ τούς ἐφοπλιστὰς καὶ τούς ναυτικούς. Ἡ ἀδιάκοπη αὐτή ἄνοδος τῶν ναυτιλιακῶν ἐμβασμάτων ἀκολουθεῖ φυσικὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐμπορικῆς μας ναυτιλίας ποὺ πλησιάζει τούς 6 ἑκατομμύρια τόννους. Εἶναι ὅμως χαρακτηριστικό, ὅτι ἰδιαίτερη αὔξηση ἐσημείωσαν τά ἐμβάσματα τῶν ἐφοπλιστῶν, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν 42ο)ο τοῦ συνόλου καί κατα λαμβάνουν τὴν πρώτην θέση μεταξὺ τῶν συναλλαγματικῶν μας πόρων. Ἡ τόσο ἐνθαρρυντική αὐτή ἐξέλιξη ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι ὅλο καί περισσότεροι Ἕλληνες ἐφοπλισταὶ ἐγκαθιστοῦν στόν Πειραιᾶ τὰ ναυτικά τους γραφεῖα, καί εἰσάγουν, ὡς ἐκ τούτου, περισσότερα κεφάλαια στήν χώρα μας. Ὑπάρχει, λοιπόν, πιὸ ἀδιάσειστη ἐπιβεβαίωση πῶς οἱ ἑλληνικοί ἐφοπλιστικοὶ κύκλοι, στηριζόμενοι στήν πολιτική καί νομισματική σταθερότητα τῆς Ἑλλάδος, θεωροῦν ὅτι ὁ Πειραιᾶς ἐξελλίσσεται σέ μεγάλο διεθνές ναυτιλιακόκέντρο;

Παραλλήλως αὐξάνει καί ἡ παγκόσμιος τουριστική ἀκτινοβολία τῆς χώρας μας. Ὁ ἀριθμός τῶν ξένων περιηγητῶν ποὺ ὑπερδεκαπλασιάστηκε κατά τήν τελευταία δεκαετία, ἔφθασε τίς 400.000 τό 1960. Μέσα στό πρῶτο ἑξάμηνο τοῦ 1961 ἡ αὔξηση συνεχίστηκε. Ἀντί 165.000 ἄτομα, κατά τήν ἴδια περίοδο τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἡ Ἑλλὰς ἐδέχθη ἐφέτος, μέχρι τέλους Ἰουνίου 197.000 ξένους ἐπισκέπτας, δηλαδή 20ο)ο περισσοτέρους. Τὸ εἰσαγόμενο ὅμως ἀπὸ τούς περιηγητάς συνάλλαγμα ηὐξήθη σὲ μεγαλύτερη ἀναλογία. Ἔφθασε τά 22 ἑκατομμύρια δολλάρια ἀντί 16,2 ἑκατομμυρίων κατὰ τὸ πρῶτο ἑξάμενο τοῦ 1960. Ηὐξήθη δηλαδή κατὰ 36 ο)ο. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο στοιχεῖο ἀποδεικνύει ὅτι οἱ περιηγηταί παραμένουν περισσότερο διάστημα στὴν Ἑλλάδα, ἀγοράζουν περισσότερα πράγματα καὶ ἑπομένως δαπανοῦν περισσότερα χρήματα.

Ἡ ἄνοδος τῶν ἰδιωτικῶν καταθέσεων καὶ ἡ ἐπιταχυνομένη αὔξηση τοῦ ναυτιλιακοῦ καί τοῦ τουριστικοῦ συναλλάγματος ἀποτελοῦν ἀδιάψευστα τεκμήρια τῆς ἐμπιστοσύνης ποὺ ἐμπνέει σὲ ὅλους ἡ οἰκονομικὴ κατάστάση τῆς χώρας. Ἔτσι, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ οἱ κυριώτεροι οἰκονομικοί δείκται, διαψεύδουν πανηγυρικὰ τοὺς ἐρυθρούς ἀρνητάς καί ὑπομονευτὰς τῆς προόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Η ΜΟΝΗ ΚΑΤΑΜΑΧΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τῶν ἡγουμένων, χρόνο τό χρόνο λιγόστευαν, κι' ὡς τὸ 1924, ποὺ τὴν διαχείριση τῶν χτημάτων της ἀνέλαβε ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Διχούνης, Παπα-Θανάσης ἀπό τή Λιβίκιστα, ἦρθαν 300 γιδοπρόβατα, 10 γελάδια καὶ 25 μελίσσια. Τὸ 1930 πού τὰ χωράφια του ἀπαλλοτριώθηκαν, ἀπό τά ζωντανά του δὲν ὑπαρχε οὔτε οὐρά, κι' ἀπό τά μελίσσια οὔτε μυίγα.

Σώζονται στή μονὴ, μέσα σέ ἀσημένια κάρα, ἱερὰ λείψανα τῶν ἁγίων, Φωτίου, Κήρυκα, Χαραλάμπου, Τρύφωνα, Νικήτα, Κυριακῆς καί Παρασκευῆς.

Πρῶτος ἡγούμενος ἐχρημάτησεν ὁ Γουρνάρης ἀπό τά Γρατσανὰ, ἀκολούθησαν ὁ Παρθένιος ἀπὸ τίς Παπαδάτες, ὁ Χριστόφορος ἀπό τὰ Μιλιανά καὶ τελευταῖα ὡς τοποτηρητὴς ὁ ἡγούμενος Διχούνης Παπαθανάσης.

Δυτικότερα, σὲ μικρή ἀπόσταση ἀπό τή μονὴ μέσα σὲ δάση δρυῶν, γράβαν, γκρεμὶ θων καὶ τσερμεντζελιῶν σώζονται ἐρείπια μικροῦ ναοῦ τ' Ἁη-Γιάναη (ἀποκεφάλιση Ἰω. τοῦ Προδρόμου) πολύ παλιότερου τῆς μονῆς, ὁ ὁποῖος, μετόχι τῆς μονῆς Διχούνης εἶχε πολλὰ ζωντανά καί χάλασε ἀπὸ τοὺς Τούρκους στήν ἐπανάσταση Διονυσίου τοῦ Σκυλοσόφου (1611). Ἀργότερα ἀφοῦ πέρασαν δυό σχεδόν αἰῶνες ἐδρύθηκε ἡ μονὴ Καταμάχης.

Ἡ μονή, ἂν κι' εἶχαν νά κάμουν καί τά πέντε ἀναφερόμενα χωριὰ, τὰ ὁποῖα φαμιλικὰ μαζεύονταν ἐδῶ κάθε 8 Τρυγητὴ καί πανηγύριζαν, ἀποκλειστικὰ ἀνῆκε στήν Ἐλέζνα (τώρα Ἀρτοπούλα. Ἄλλο ἀταίριαστο ὄνομα κι' αὐτό,) στήν περιφέρεια τῆς ὁποίας εἶναι χτισμένη.

Γι' αὐτό, ἐπί Τουρκίας πλήρωνε ἡ ἴδια τό δάσκαλό της καταβάλλοντὰς του 12 χρυσὲς τούρκικες λίρες τὸ χρόνο, 12 ὀκ. τυρί καὶ 6 ὀκ. βούτυρο ἀναλυμένο. Ἀκόμα μοίραζε σέ φτωχές οἰκογένειες τῶν περιχώρων 400-500 ὀκάδες καλαμπόκι.

Τά πανηγύρια γενικὰ καὶ ἰδιαίτερα στὰ μοναστήρια ἐξὸν ἀπό τήν Κοσμαντὰμωση, τό γιορτασμό, τίς γνωριμίες τῶν νέων καὶ τὶς προξενιὲς ποὺ γένονταν, γιατὶ οἱ νιοὶ ἀροιγμένοι στίς ἀγροτικὲς δουλειές κι' οἱ νιὲς κλεισμένες στὰ σπίτια, δὲν εἶχαν ἀνάκραν' ἀνταμώνονται καὶ μόνο στὰ πανηγύρια καί τίς βρῦσες ἐβλέπονταν καὶ μιά φορά τὸ χρόνο, κάθε Τρυγητή, στό λάμπορο τῆς Παραμυθιᾶς, χρησίμεναν καί γιά νά συγκεντρώνονται καί συσκέφτονται γιά ἐθνικὰ ζητήματα.

(Συνεχίζεται)

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας
Κοινότης Αὐλοτόπου
Ἀριθ. πρωτ. 396

Περίληψις Διακηρύξεως

Ἡ Κοινότης Αὐλοτόπου Σουλίου, Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεισιν εἰς Δημοσίαν φανερὰν μειοδοτικὴν Δημοπρασίαν, δι' ἐγγράφων ἐνσφραγίστων προσφορῶν καί μὲ ἔκπτωσιν εἰς ἀκαιρέας μονάδας ἐπί τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου καί προϋπολογισμοῦ ἄνευ ὁρίων ἔργα σιῶ τοῦ ἔργου, «Ἀνέγερσις Κοινοτικοῦ Κατοστήματος,».

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη τοῦ ἔργου εἰς δραχ. 32.000.

Ἐγγύησις συμετοχῆς δραχ. 5ο)ο.

Δεκτοί εἰς τὴν Δημοπρασίαν ἐργολάβοι ἢ ἐμπιροτέχναι ἐκτελοῦ-

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ

Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.

γήσωμε τήν διάθεσι γιὰ δρᾶσι καὶ δημιουργία.

Ἀντικειμενικός σκοπὸς τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς ὑγείας, τοῦ θείου καὶ ὡραίου ἐκείνου ἀγαθοῦ γιά τό ὁποῖον μίλησαν ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι σοφοὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐξενοι καὶ δικοί μας καὶ πολλὲς προσωποποιήσεις χρησιμοποίησαν γι' αὐτήν.

Κανένα ἀπολύτως ἀγαθὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγκριθῆ μὲ τὴν ὑγεία, ἱκανό νὰ δώσῃ τὴν χαρὰ στό ἄτομο καὶ νὰ τὸ κάμῃ εὐτυχισμένο.

Ἡ ὑγεία εἶναι τὸ πλέον πολύτιμο, τό μέγιστο ἀγαθὸ ὅλων τῶν ἀγαθῶν γιὰ τόν ἄνθρωπο.

Ὁ Ἀρχαῖος ποιητής Σιμωνίδης ἔλεγε «ὑγιαίνειν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ» Ὅπως ὅμως εἶναι ἄριστο ἀγαθό ἡ ὑγεία εἶναι καὶ πρόσκαιρο διότι ὑπόκειται κάθε στιγμὴ σέ φθορά καὶ ἀπώλεια. Ἑπομένως ἔχομε ὑποχρέωσι νά τὴν φυλάξω με πάντα γιὰ δικό μας συμφέρον. Πρέπει νὰ ἔχωμε συναίσθησι τῆς ἀξίας της καί νὰ ἀποδώσωμε κι' ἐμεῖς τὴν μεγάλη σημασία τήν ὁποία ἀπέδιδαν οἱ πρόγονοί μας εἰς τήν διατήρησίν της.

Πρό χιλιάδων ἐτῶν ὁ Πλάτων ἔλεγε «τί δ' ἐστί μεῖζον ἀγαθὸν ἀνθρώποις ὑγείας;» δηλαδή ποιὸ ἀγαθὸ εἶναι μεγαλύτερο γιὰ τούς ἀνθρώπους; Ὁ δέ Ἱπποκράτης ἔλεγεν τήν μεγάλη ἀλήθεια «Οὐκ ἔσθ ὑγείας κρεῖττον οὐδέν ἐν τῷ βίῳ».

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας
Κοινότης Αὐλοτόπου
Ἀριθ' πρωτ. 395

Περίληψις Διακηρύξεως

Ἡ Κοινότης Αὐλοτόπου Σουλίου,

Διακηρύττει ὅτι,

Ἐκτίθεισιν εἰς Δημοσίαν φανεράν μειοδοτικὴν Δημοπρασίαν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καί μὲ ἔκπτωσιν εἰς ἀκαιρέας μονάδας ἐπί τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου καί προυπολογισμοῦ ἄνευ ὁρίων, τὴν ἀνάθεσιν ἐργασιῶν τοῦ ἔργου Ἀδρευτικοῦ ἔργου

Προυπολογισθεῖσα δαπάνη τοῦ ἔργου εἰς δρχ. 30.000

Ἐγγύησις συμετοχῆς δρχ. 5ο)ο

Δεκτοὶ εἰς τὴν Δημοπρασίαν ἐργολάβοι οἱ ἐμπιροτέχναι ἐκτελοῦντων παρ' ὁμοίων φύσεως Ἔργα.

Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τά Γραφεῖα τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Θεσπρωτίας τήν 30 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἡμέραν Τετάρτη καὶ ὥραν 10-12-π.μ. ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νά λάβωσι γνώσιν, τῶν εἰδοκοτέρων ὅρων τῆς Διακηρύξεως καί τῶν σχετικῶν ἐγκεκριμένων Μελετῶν, παρά τῆς Τ.Υ.Δ.Κ.Θεσπρωτίας, ὡς καὶ ἐν τῷ Γραφείω τῆς Κοινότητος.

Ἐν Αὐλοτόπω τῇ 16-8-1961

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Βασίλειος Διαμάντης.

νων παρ' ὁμοίω φύσεως ἔργα.

Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τά Γραφεία τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Θεσπρωτίας τήν 30 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἐ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10-12 ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν τῶν εἰδικοτέρων ὅρων τῆς Διακηρύξεως καὶ τῶν σχετικῶν ἐγκεκριμένων Μελετῶν, τῆς Τ.Υ.Δ.Κ Θεσπρωτίας, ὡς καὶ ἐν τῷ Γραφείω τῆς Κοινότητος.

Ἐν Αὐλοτόπω τῇ 16-8-1961

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχιακόν Ταμεῖον
Θεσπρωτίας
Ἀριθ. Πρωτ. 1262

Περίληψις Διακηρύξεως

Τὸ Νομαρχικόν Ταμεῖον Θεσπρωτίας Διακηρύττει ὅτι: ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐπτώσεως ἐπί τοῖς ἑκατὸν εἰς ἀκαιρέας μονάδας ἐπί τῶν τιμῶν τοῦ ἐγκεκριμένου τιμολογίου καί ἄνευ ὁρίου ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου διά τήν κατασκευήν τοῦ ἔργου ὑδρεύσεως Κοινότητος Μαζαρακιᾶς.-

Ὁ Διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Θεσπρωτίας ἐν Ἡγουμενίτσῃ ἐνώπιον ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς τήν 13ην τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου 1961 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π.μ.

Ὁ προϋπολογισμός τοῦ ἔργου ἀνέρχεται εἰς δραχμάς 1.280.000.

Δεκτοὶ εἰς τόν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων Β.' τάξεως καί ἄνω δι' ἔργα ὑδραυλικά, προσκομίζοντες ἐγγυητικήν ἐπιστολήν 5ο)ο ἐπί τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἅπαντα τά σχετικὰ εἰσὶν κατατεθεμένα εἰς τὴν Δ)νσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Θεσπρωτίας ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νά λαμβάνωσιν γνῶσιν κατά τάς ἐργασίμους ἡμέρας καί ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
Νομάρχης Θεσπρωτίας
Ἠλίας Τσιρκινίδης

σχέθη εἰς τούςκατοίκους περὶ υἱοθετήσεως ἤ οὗ τοῦ δικαίου τούτου αἰτήματος, πού συνίσταται ὄχι σ' ἐκτέλεση ἔργων γιὰ τήν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, ἀλλά σέ λῆψιν μέτρων γιά τήν ἀσφάλεια τῆς χώρας. Ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει νά γίνῃ ἡ καλῶς εὐνοουμένη πολιτεία χωρίς ὑποδείξεις καί αἰτήματα τοῦ πληθυσμοῦ.

ΝΑ ΛΥΘΗ

Εἰσήλθομεν εἰς τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ θέρους καί ἀναλογιζόμενοι τήν κατάστασιν τῶν δρόμων μέ τάς πρώτας βροχάς θεωροῦμεν χρέος νά ὑπογραμμίσωμεν καὶ διά μίαν ἀκόμη φοράν τήν ἀνάγκην τῆς μεταφορᾶς τοῦ Γκρέϊντερ εἰς τόν Νομόν μας.

Πρέπει τέλος πάντων τό θέμα τοῦ χρόνου διαθέσεως τοῦ Γκρέϊντερ εἰς τόν Νομόν νὰ λυθῇ διά νά γνωρίζωμεν ἐὰν ἔχωμεν ἢ δὲν ἔχωμεν μηχάνημα, ὡς ὑποστηριζει το Ὑπουργεῖον.

26Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

3 ΕΩΣ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1961

Ἡ ἐφετεινὴ περίοδος προμηνύεται μὲ λαμπράν ἐπιτυχίαν. Ἡ ἑλληνικὴ παραγωγὴ καὶ βιομηχανικὴ δραστηριότης θὰ προβληθοῦν μέ εὐρύτητα καὶ ποικιλίαν προϊόντων καὶ ποιοτήτων.

Ἀπὸ τήν ἀρχὴν τοῦ ἔτους ἤρχισαν αἱ προπαρασκευαστικαὶ καί ὀργανωτικαὶ ἐργασίαι καὶ αἱ προσκλήθεῖσαι ἐπιχειρήσεις καί βιομηχανίαι ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἀνταπεκρίθησαν ἀθρόως καί ἐδήλωσαν τὴν συμμετοχήν των.

Τὸν Σεπτέμβριον, ὅπως πάντοτε ἡ Ἔκθεσις θὰ καταστῆ ὁ φορεὺς τῶν ἑλληνικῶν καί διεθνῶν συναλλαγῶν καὶ ἡ Θεσσαλονίκη, θά ὑποδεχθῆ τούς ἐπισκέπτας καὶ τούς ἐκθέτας της μὲ τήν γοητείαν τοῦ ὡραίου της φθινοπώρου

Ἐπισκεφθῆτε τήν Ἔκθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης τὸν Σεπτέμβριον μὲ μιὰ καλὴ συντροφιά, ὅπου θά ἰδῆτε ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ἐργασία καὶ τὶς ἐπιδιώξεις σας καί θὰ ψυχαγωγηθῆτε. Ἕνα τιξεῖδι ὠφέλιμο καί τερπνό.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ

Ξέναι Δημοσιεύσεις

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρικος
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

ΤΟ ΑΜΠΕΛΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Ὁ Λέων Τολστὸη, ὁ φημισμένος ἐκεῖνος Ρῶσσος λογοτέχνης, πολύ καλὰ φαίνεται ἐψυχολόγησε τόν ἄνθρωπο. Σ' ἕνα ἀπὸ τά βιβλία του διηγεῖται γιὰ κάποιον Ρῶσσο χωρικό. Τοῦ εἶπαν ὅτι θά μποροῦσε ν' ἀποκτήσῃ ὅλη τὴν ἔκτασι γῆς ποὺ θὰ κατώρθωνε νά μετρήσῃ στό διάστημα μιᾶς μέρας ἀπό τὰ ξημερώματα μέχρι τὸ ἥλιο βασίλεμα. Ὡραματίστηκε ἕνα μεγάλο, τεράστιο κομμάτι γῆς. Ἄρχισε τό πρωῒ νά περπατᾶ. Ὅπου περπατοῦσε ἦταν δικό του. Πιὸ πέρα εἶδε κάτι τεράστια ὡραῖα δένδρα καὶ γοργὰ ἔτρεξε γιά νὰ τ' ἀποκτήσῃ. Αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου γυάλιζαν πάνω σὲ μιά ὡραία λίμνη. Κι' ἐκείνη ἔτρεξε, γιὰ νὰ καταλάβῃ. Ἔπρεπε, ὅμως, προτοῦ δύσῃ ὁ ἥλιος νά εἶχε ἐπιστρέψει στὴν ἀφετηρία του. Τόσο ἄπληστο, ὅμως, ὑπῆρξε τό μάτι του, ποὺ πάρα πολὺ ἀπομακρύνθηκε ἀπό τήν ἀφετηρία του. Ὁ ἥλιος ἄρχισε νὰ δύῃ. Τί νὰ κάμῃ; Ἄρχισε νά ἐπιστρέφῃ καὶ μέ ὅλη τή δύναμί του ἔτρεχε, συναγωνιζόμενος τὴν ὄμορφη, ἀλλὰ γοργὴ ἐξαφάνισι τοῦ ἡλίου στὸν ὁρίζοντα τῆς δύσης. Σφίχτηκε πολύ. Ἂν δέν ἐπέστρεφε ἐγκαίρως θά τά ἔχανε ὅλα. Φθάνοντας ἔπεσε κατὰ γῆς. Ὅταν τὸν ἐπλησίασαν τὸν βρῆκαν νεκρό. Μέτρησε πολύ γῆ γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλά τὸ μέτρημα ἦταν τόσο μεγάλο πού τόν ἐξηντλησε, τόν σκότωσε. Καὶ στὴν πραγματικότητα τό μόνο ποὺ τοῦ ἔμενε ἦταν ἡ γῆ ποὺ θάφτηκε τὸ νεκρό σῶμα του — δυό τρία μέτρα.

Ὁ Χριστός ἦλθε κάτω στή γῆ γιά νά μᾶς τό πῇ αὐτό. Μᾶς τὸ δίδαξε μέ μιὰ παραβολή. Ἦταν ἕνας οἰκοδεσπότης. Αὐτός συμβολίζει τόν Θεόν. Εἶχε ἕνα ἀμπέλι. Τὸ ἀμπέλι συμβολίζει τὸν Ἰσραήλ, τὸν περιούσιο λαὸ τοῦ Θεοῦ. Μᾶς τὸ εἶπε ὁ προφήτης Ἡσαΐας ὅτι ἔτσι ἦταν: «Ἀλλ' ὁ ἀμπελὼν τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων εἶνσι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα τό ἀγαπητὸν αὐτοῦ φυτόν» (Ἡσαΐας ε' 7). Ὁ φραλμὸς γύρω ἀπό τό ἀμπέλι ἦταν ἀγκαθωτό ἐμπόδιο γιά τὰ ζῶα καὶ τοὺς κλέπτες πρός προστασίαν τῆς ἀμπέλου. Τὸ ἀμπέλι εἶχε καὶ τὸν ληνό του, τήν πρέσσα του γιά νά κάμνῃ κρασί. Ὁ πύργος ὁ ψηλὸς ἦταν γιὰ τούς φρουροὺς νά βλέπουν μήπως πλησιάσουν κλέφτες. Τόν χρησιμοποιοῦσαν, ἴσως, καὶ γιὰ κατοικία τῶν ἐργαζομένων.

Ἐνοικιάστηκε λοιπὸν τό ἀμπέλι σὲ ξένους ποὺ ἤθελαν νά τὸ δουλέψουν. Τοὺς τό ἐνεπιστεύθηκε ὁ γαιοκτήμων. Ἔτσι καὶ ὁ Θεὸς ἐνεπιστεύθη τὴν γῆν του σὲ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Ἂν καὶ μόνοι μας διὰ τῆς ἁμαρτίας τόσον τοῦ Ἀδάμ, ὅσον καὶ τῆς προσωπικῆς μας, ἀποξενωθήκαμε ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐν τούτοις ὁ Θεός δέν μᾶς ἄφησε χωρίς χωράφια νά καλλιεργήσουμε καί νὰ ζήσουμε. Δέν μᾶς ἄξιζε βέβαια, ἀλλ' ὁ Θεός δέν μᾶς δίδει μόνο ὅ,τι μᾶς ἀξίζει ἀλλ ὅ,τι μᾶς χρειάζεται.

Ἐλευθέρους μᾶς ἀφῆνει ὁ Θεὸς νὰ καλλιεργήμε τ' ἀμπέλι Του. Δὲν κάθεται ἀπό πάνω μας μὲ μαστίγιο, ἀλλά μᾶς ἀφήνει ν' ἀναπτύξουμε μιὰ σχετικὴ πρωτοβουλία. Προνομιοῦχοι πραγματικά εἴμαστε σέ ξενο ἀμπέλι. Πόση ἐμπιστοσύνη μᾶς δείχνει ὁ Θεός.

Ὁ γαιοκτήμων Θεὸς δέν πρόκειται γιά πάντα νά μείνῃ μακρυά ἀπό τ' ἀμπέλι Του Ἴσως πολύ ξαφνικά οἱ γεωργοὶ ὅταν ἀνεκάλυψαν ὅτι ὁ ἴδιος ὁ οἰκοδεσπότης ἦλθε νά τοὺς βάλῃ στή θέσι τους.

Προσέξατε ὅμως τήν ὑπομονὴ καί καρτερότητα τοῦ Θεοῦ, τοῦ οἰκοδεσπότου. Ἔστειλε τούς δούλους Του στὴν ἀρχή γιά νά λάβουν τό μέρος τῶν καρπῶν ποὺ ἀνῆκε στὸν κύριόν των. Τέτοια ἀσφαλῶς, θά ἦταν ἡ συμφωνία των. Ἀλλ' αὐτοί τήν παρεβίασαν.

Ἡ ὑπομονή ὅμως τοῦ Θεοῦ ἔχει ὅρια. Ἔστειλε τούς προφήτας του ὁ Θεός στὴ γῆ γιὰ νὰ φέρουν τό ἄγγελμά Του. Ἀλλά πῶς τοὺς μεταχειρίσθηκε ὁ ἄνθρωπος; Ἀκόμη καί ὁ Ἰσραὴλ, ὁ περιούσιος λαὸς Του; Τούς ἔδειραν, τούς λιθοβόλισαν, τοὺς σκότωσαν.

Καὶ πάλι δέν ἐξαντλήθηκε ἡ ὑπομονή τοῦ Θεοῦ. Ἔστειλε κ' ἄλλους δούλους Του, αὐτή τό φορὰ περισσότερους. Ἀλλ' ἡ τύχη των ὑπῆρξε ἡ ἰδία. Ἂν εἶσαι δοῦλος τοῦ Θεοῦ, προφήτης μέσα στό κλεμμένο ἀπό τὸν ἄνθρωπο ἀμπέλι τοῦ Θεοῦ, μήν ἐκπλήττεσαι, ἂν ἴδια εἶναι καί ἡ δικιά σου τύχη. Δέν εἶναι δυνατόν νά εἶναι διαφορετική.

Ἐπὶ τέλους ἔστειλε τόν ἴδιο τόν Υἱόν Του. Αὐτός εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐνανθρωπίσας Θεός. Θὰ ἐντραποῦν τὸν Υἱόν μου σκέφθηκε ὁ οἰκοδεσπότης. Ποῦ νὰ βρεθῆ ἡ ἐντροπή. Αὐτός εἶναι κληρονόμος, σκέφθηκαν. Νά τὸν σκοτώσουμε κι' ἔτσι τό ἀμπέλι θὰ γίνῃ πέρα γιὰ πέρα δικό μας. Αὐτὸ ἔκαμαν οἱ Ἑβραῖοι στὸν Χριστό, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ.

*Σ' αὐτή τήν περίοδο τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου βρισκόμαστε. Ὁ ἄνθρωπος σκότωσε τόν Χριστόν. Τὸν ἔθαψε. Θέλησε νά Τὸν ἐξαφανίσῃ γιά νά γίνῃ ἀπόλυτος κληρονόμος τῆς γ